

ОСОБЛИВОСТІ ВЕНЧУРНИХ ПРОЕКТІВ У ТУРИЗМІ

Як свідчить досвід розвинутих країн ефективним засобом трансформації економіки країни, інтенсивності її структурної перебудови є малі фірми, такі як: венчурні (ризиковані) фірми, фірми-«спін-офф» (фірми-«паростки»), інвестиційні фонди (венчурне фінансування). Слово «venture» в перекладі з англійської означає ризиковане, але перспективне підприємництво. Венчурне підприємництво – це ризикована господарська діяльність, спрямована на створення та впровадження у виробництво нових видів продукції, технологій, послуг. Це поєднання двох видів підприємництва: фінансового та інноваційного. Відповідно до цього, спеціалізовану діяльність щодо виробництва і просування на ринок інноваційних продуктів ведуть компанії і фонди венчурного капіталу та малі венчурні фірми.

Венчурний проект – це новий вид підприємницької діяльності, при якому відбувається фінансування ризикованого підприємства, яке працює над розробкою, впровадженням у виробництво та реалізацією інноваційного продукту. Для визначення особливостей венчурного проекту у сфері туризму необхідно розглянути особливості інновацій в цій сфері та виділити основні фактори ризику.

Інновації в туризмі – розробка, створення нових туристичних маршрутів, проектів і т.д. із застосуванням досягнень науки, техніки, IT-технологій, а також передового досвіду в галузях управління і маркетингу, впровадження яких дозволить підвищити рівень зайнятості населення, забезпечити зростання його доходів, прискорити соціально-економічний розвиток і поліпшити туристичний імідж країни та регіонів [1].

До основних ризиків венчурних проектів у сфері туризму слід віднести:

- ✓ нестабільність політичної ситуації (військові дії, акції протесту);
- ✓ складна економічна ситуація (брак коштів для організації відпочинку туристів на високому якісному рівні за помірну плату);
- ✓ низький рівень розвитку інфраструктури туризму (низька якість доріг, невелика кількість придорожніх закладів громадського харчування та готелів з високим рівнем обслуговування тощо);
- ✓ соціальні та культурні фактори.

Ситуація на сучасному ринку туристичних послуг доволі складна та нестабільна. Частка туристичної галузі у структурі ВВП країни становить 1,5-2%, що дає змогу зробити висновок, що туристичний потенціал України на сьогодні розкрито не в повній мірі. Основні перепони на шляху розвитку туристичного сектору мають управлінський, екологічний, соціальний та культурний характер.

Туристична галузь України завдяки великій кількості ресурсів (природним, історико-культурним, трудовим) цілком може претендувати на провідні позиції в економіці держави. Але все ж таки загальний розвиток туризму сильно гальмується. На жаль, наша держава використовує лише одну третю всього туристичного потенціалу, яким володіє. За даними Світового економічного форуму у сфері туризму і подорожей серед 124 країн світу Україна посідає 78-е місце. З цих даних, ми можемо зробити висновок, що туристична галузь має великий потенціал розвитку [2].

За даними Державної служби статистики туристичні потоки у 2016 р. збільшилися, порівняно з даними за 2015 рік на 26,24% (з 2019576 осіб до 2549606 осіб). Але не дивлячись на це, кількість готелів та засобів тимчасового розміщування значно зменшилась у 2016 р., порівняно з 2014 р. (з 4341 до 4256), також зменшилась кількість санаторіїв і пансіонатів з лікуванням (з 309 у 2016 році до 291 у 2015 році) [3].

З усього вище викладеного, можна зробити висновок, що туристична галузь України доволі не розвинута, але має всі можливості, щоб зайняти чільне місце в економіці країни. Для досягнення скорішого і ефективнішого результату необхідні розробка та реалізація венчурних проектів у сфері туризму.

Список використаної літератури

1. Давидова О. Особливості застосування інновацій у розвитку туристичної галузі України /О. Давидова // Вісник Київського національного університету імені Тараса Григоровича Шевченка – 2015. – Вип. 7. – С. 65-69.
2. Грабовенська С.П. Сучасний стан і тенденції розвитку туристичної галузі України /С.П. Грабовенська // Львівський національний університет імені Івана Франка – 2016 – №8. – С.15-18.
3. Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.